

стигнатъ годиниѣ въ които ще речешъ : немамаъ благодареніе въ нихъ :

2 Преди да се помрачи слънцето и свѣтилото, и лъната, и звѣздыте, и възвърнатсе облацыте пакъ по дъждьатъ :

3 Когато стражите на-домжтъ потреператъ, и силните мъжѣ се запотресатъ, и ошѣ които мелятъ испрестанатъ, защото се смалиха, и ошѣ които гледатъ чрезъ прозорцыте испочернеатъ :

4 И вратыте се иззатворатъ камъ пжтъатъ, когато изнемошее гласо на-ошаа кокто меля, и (человѣко) востане во гласжтъ на-птицата, и сичкыте дъщери пѣснопойцы изнемошееатъ :

5 Когато се увоятъ ѿ высотата, и потреператъ въ пжтъатъ : когато амѣгдалното дърво прецакти, и скакалцыте нанесатъ тѣгость, и охотата исчезне : защото человѣко отива во вѣчныагъ си домъ, и ошѣ които плачатъ зашбыкалатъ пжтъата.

6 Преди да се развѣрже сребърныо цѣпа, и да се счѣпи свѣтиликко златный, или да се строши воденосо во источникатъ, или да се развали колото въ кладенецатъ,

7 И да се върне прѣстыта въ земята : какъ-вото беше, и дѣхо да се върне къ Божу, Който го даде.

8 Свѣта съветствъ, рече той Вкклесіастъ : все свѣта.

9 И колкото повече той Вкклесіастъ выде мъдръ, толкова повече навчи людѣте благоразуміе : найвече пазн и издири, (и) тѣри на редъ многиу пословицы.

10 Той Вкклесіастъ изыска да намѣри словес-